

De lucht is zwanger van onuitgesproken verlangens

Rosas heeft de stap gezet van 'klein' naar 'groot'. Erts is de eerste produktie als huisgezelschap van de Munt en wellicht ook een nieuwe stap in het oeuvre van Anne Teresa De Keersmaeker.

Sedert de oprichting, zowat tien jaar geleden, heeft Rosas ingrijpende wijzigingen ondergaan. Van de oorspronkelijke groep dansers blijft niemand over en het aantal dansers is aanzienlijk uitgebreid. De herneming van *Rosas danst Rosas*, waarmee het gezelschap destijds debuteerde, brengt ook een nieuw en vrij onverwacht aspect in de evolutie aan het licht: Rosas wordt een groep met een repertoire, dat gedanst kan worden door andere dansers dan die van de eerste opvoering. Dat is merkbaar-

dig als je bedenkt hoe gaandeweg, van 'Rosas' tot *Stella*, de voorstellingen steeds nauwer op het lijf van de dansers geschreven leken, met *Stella* als hoogtepunt in die evolutie. In de laatste jaren verschijnen ook steeds sneller nieuwe gezichten in het gezelschap, en je kan je afvragen of de band die zij hebben met het werk dezelfde is als vroeger. De positie van de dans op de podia is veranderd, het gezelschap is definitief uit de marginaliteit. Dat lag wel anders in de beginperiode toen het nog vechten was om te overleven. De relatie met een groot productiehuis als De Munt, met totaal andere werkwijzen, ver van de onderzoekende en tastende manier van werken van choreografe Anne Teresa De Keersmaeker, zou het proces van een grotere afstandelijkheid tussen de dansers en de choreografie, een geringere betrokkenheid, kunnen versnellen.

Meer middelen

Met deze voorstelling blijkt echter duidelijk dat De Keersmaeker voorlopig geen haarbreed afwijkt van haar eigenzinnige en onderzoekende werkwijzen, ook al leiden die in dit geval tot een voorstelling die bij de première nog ver van af en nog voortdurend aan wijzigingen onderhevig is. Jammer genoeg schijnen de dansers bij deze eerste voorstellingen nog helemaal niet 'mee' te zijn met wat ze op het podium staan te doen. Bij *Stella* voelde je zowat op elk moment dat de dansers het probleem om 'het te maken', het vertoon, met een ongeziene directheid aanpakten, zonder zich af te vragen of het wel klopte. Er was een intrinsiek vertrouwen in de

Erts, Rosas / H. Sorgeloos

